տուած հացին, (Խալիլի տան ևս քանի տարի հաց տըուած էր) մտաբերեց թէ Խալիլ կը յիշէ իւր անցեալն և Սահրատի տնէն տեսած բարիքներն: Երկրորդ՝ Սահրատ չէր կարող խոյս տալ. վասն զի բազմաթիւ ընտանեաց տէր էր, ունէր մեծ ծանրոց և անասնեղէն: Նորա տունը օրական հարիւրէն աւելի անցորդ հիւր և աղքատ հաց կուտէին, նա կը մտածէր «Էդ աղքատներու օրհնիքը հէլբեադ ընձի լէ կը խասնի:»

Թ. Գալէի բերդի արևելեան հիւսիսային պարսպի (որ խիստ զառիվայր մի ունի) վերայ մի կախաղան պատրաստած էր Խալիլ, մահուան դատապարտուած Սահրատ այս կախաղանի առջև ծնկաչօք գլուխը մի կողմ խոնարհած՝ տխուր դէմքով երկիւղից գունաթափուած գթութիւն կը խնդրէր Խալիլէց, սակայն ի զուր: Հետևեալ առաւօտուն Փեթակճոց թաղեցիք (այժմ աւերակ) տեսան զՍահրատ կախաղանից կախուած կը շարժէր:

Սահրատ կախուելու միջոցին «ախ հա՜ց, ախ հա՜ց, դու զիմ տուն քանդեցիր, ասաց, կըսին դու քան զթուր կտուր էիր, հազար հազար հաց, դու ըսկի պտի չօգնի՞ք ընձի, հեչ չէ հոգուս օգնեցէք»:

Մահմուտ այս պատճառաւ պատերազմ կը բանայ Խալիլի դէմ, քանի փոքր ընդհարումներէ յետոյ Մահմուտ կը գրաւէ Գարա-Քիլիսէն. Խալիլ ևս Խժըք-Դաւոյի բարձունքը հաստատուած էր. մեծ կռուէ մի յետոյ Խալիլ անձնատուր կը լինի և շղթայակապ Պայազիտ կը տարուի: Մահմուտ Ալաշկերտից բերել կուտայ Խալիլի կինը. կարձակէ Խալիլ, որ գայ տեսնէ իւր կինը Մահմուտի պալատին մէջ. խորամանկն Խալիլ կզգայ, որ իւր աչքով իւր անպատուութիւնը պիտի տեսնէ, բանտից չը հեռանար: